

РЕШЕНИЕ

№ 4332

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-A СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Мариана Георгиева

Членове: Димитър Ковачев
Ваня Н. Иванова

при участието на секретаря Галина Хр. Христова
като разгледа докладваното от Ваня Н. Иванова Въззивно гражданско дело № 20251100500048 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 18267 от 10.10.2024 г. по гр.д. № 20435/2024 г. на Софийски районен съд е отменена на основание чл. 357, ал. 1 от КТ, вр. чл. 188, ал. 1 от КТ, заповед № РД-36-11/02.04.2024 г. на изпълнителния директор на Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина „Н.И. Пирогов“ ЕАД, с която на основание чл. 195, ал.1, чл. 126, ал.1, т. 10 и т. 13, чл. 187, т. 8 и т. 10 от КТ на Д. Ю. Н. – лекар към клиника по урология, отделение по анестезиология и интензивно лечение, е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за това, че на 06.02.2024 г. е публикувал в социалните мрежи видеоклип, заснет на работното място /същият е с работно облекло/, с пациентка, на която задава футболен въпрос, като незаконосъобразна. Ответникът УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД е осъден да заплати на адв. Н. Д. на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата сумата 1000 лв. възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ на ищеца, както и по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК дължимата държавна такса за производството в размер на 80 лв.

Решението е обжалвано от ответника като неправилно, необосновано, немотивирано и постановено в разрез с установената съдебна практика. Излагат се пространни възражения срещу извода на първоинстанционния съд, че публикуването на видеоклипа не представлява

нарушение на трудовата дисциплина. Изтъква се, че констатациите на съда по отношение на липсата на лични данни в конкретния видеоклип противоречат на задължителната практика на ЕС – решение на съда на ЕС от 19 октомври 2016 г. по дело C-582/14, и на съображение 26 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, както и на Закона за защита на личните данни. Излага се довод, че работодателят, чрез съвкупност от методи и разполагайки с повече информация /включително чувствителна медицинска документация, видеонаблюдение и пр./ би могъл да идентифицира лицето от клипа. Такава идентификация обаче не се налагала, защото самото заснемане на клипа в лечебното заведение на трето лице и разпространяването му в социалните мрежи вече представлявало нарушение на трудовата дисциплина. Поддържа се, че действията на ищеца са изцяло в нарушение на чл. 32, ал. 2 от КРБ и на чл. 9, пар. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, доколкото не е необходимо нито за здравните грижи, нито за дейностите в областта на здравеопазването, а очевидно единствено се използва уязвимото положение на едно физическо лице за забавление в социалните мрежи. Сочи се, че популяризирането на дейностите в грижа за пациентите не може да става за сметка на техните права и общественото доверие в здравните дейности, основаващо се на достойното и уважително отношение към всички хора и зачитането на техните права и достойнство. Според въззивника поощряването на подобна практика /да се заснемат пациенти и да се разпространяват клипове в социалните мрежи/ може да доведе до безпрецедентни случаи на хаос и накръняване правата на хората, потърсили помощ в най-голямата болница за спешна помощ в страната.

Въззиваемият Д. Н. оспорва въззивната жалба. Изтъква, че нито едно от посочените в заповедта обстоятелства не е доказано от работодателя, чиято е била тежестта да установи при условията на пълно и главно доказване тези обстоятелства, въз основа на които е ангажирал дисциплинарната отговорност на ищеца. Поддържа, че ако е имало лични данни, които да са били разкрити, ответникът е могъл да посочи кои са те кое е лицето, което се сочи да е било пациент, какъв е полът му, на колко години е, кога е бил болничния му престой и пр. Според въззиваемия липсата на възможност за индивидуализация на едно лице само води до извод, че данните, които се твърди, че го индивидуализират, не го индивидуализират, като в тази връзка твърденията на въззивника за осветляване на лични данни било несъстоятелно. Изтъква се също, че самият факт, че ответникът не си е поставил за цел да индивидуализира лицето, за което се твърди да е било пациент, е порок на заповедта, който само на това основание я прави незаконосъобразна.

За да се произнесе, въззивният съд взе предвид следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по предявен от Д. Ю. Н. срещу Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина „Н.И.Пирогов“ ЕАД иск за отмяна на дисциплинарно наказание “забележка”, наложено му със заповед № РД-36-11/02.04.2024 г., издадена от изпълнителния директор на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД.

Ищецът твърди в исковата молба, че работи по трудов договор на длъжността „Лекар, специалист“ в отделение по анестезиология и интензивно лечение към Клиниката по урология при ответника. Твърди, че извън работните си задължения той е активно състезател по вдигане на тежести и поддържа профили в социалните мрежи ТикТок, Инстаграм, и YouTube, където пропагандира здравословен начин на живот, като в тези профили предимно качвал видеоклипове на самия себе си и презентации по медицински и фитнес теми. Част от качените материали били критични към хора, промотиращи вредни практики, вещества и дейности и в тази връзка ищецът нерядко получавал злонамерени коментари и закани. Ищецът твърди, че по повод получен на електронната поща на болницата на 06.02.2024 г. анонимен сигнал, съдържащ твърдение, че ищецът е публикувал видеоклип, в който той е с работно облекло и задава въпрос на футболна тематика на пациентка, той бил поканен от изпълнителния директор да даде писмени обяснения с конкретно зададени въпроси, на които ищецът отговорил. Изтъква, че заповедта, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ била мотивирана с превратното твърдение, че ищецът бил признал, че е публикувал видео на пациентка, което било невярно. Излага твърдение, че не е публикувал клип, в кадъра на който да има лице, различно от него самия, както и че в посочения клип няма под каквато и да е форма – визуално или аудио, лице от женски пол.

Ищецът поддържа, че заповедта е незаконосъобразна поради: нарушение на процедурата по чл. 195 от КТ – не било посочено кога и къде е било извършено твърдяното нарушение; неуточнено било посоченото нарушение на чл. 126, т. 13 от КТ; не било посочено конкретно коя от трите хипотези на чл. 187, ал.1, т. 8 от КТ е осъществена; не било посочено коя точно информация е било разкрита или разпространена и кой точно пациент или член на персонала е засегнат; не било посочено с поведението на ищеца да е разкрил конкретни обстоятелства, свързани със служебните му задължения, лечебния процес и болничната документация на конкретен пациент. Поради липсата на описание на нарушението заповедта била незаконосъобразна на това самостоятелно основание.

Ищецът твърди, че описаните в заповедта нарушения на трудовата дисциплина не са реализирани или са несъставомерни .

Излага възражение за неправилност на преценката на работодателя по чл. 189, ал. 1 от КТ. Неправилно работодателят бил взел предвид, че за твърдяното нарушение е било възможно да бъдат наложени евентуални санкции на лечебното заведение при проверка от компетентните органи и в частност от Комисията за защита на личните данни. Изтъква се в тази връзка, че предвид липсата на лични данни, които да бъдат разкрити с поведението на ищеца, няма как да бъде санкциониран работодателя за такова твърдяно нарушение, тъй като гласът сам по себе си не представлява лични данни съобразно действащото законодателство в областта на защита на личните данни. Сочи се също, че работодателят признава, че наказва ищеца за упражнената от него свобода за изразяване на мнение, закрепена в чл. 30 , ал. 1 от КРБ, като в тази връзка излага довод, че ако се приеме, че може да бъде наказан, това би било узаконяване на опита за цензура, наложена от работодателя и то поради анонимен сигнал.

На последно място ищецът излага и довод, че оспорената заповед представлява една спорна практика, при която при анонимни сигнали и без много доказателства работодателите наказват служителите си без да са убедени, че нарушение съществува изобщо, и с единствената цел да се покаже, че са предприети някакви действия и да не се стига до ескалиране на случая в медиите, така както се твърди да е посочено в анонимния сигнал, въз основа на който ищецът е наказан.

В писмения си отговор ответникът оспорва иска. Излага съображения за формална и материална законосъобразност на оспорената заповед за налагане на дисциплинарното наказание. Извършеното нарушение било установено по безспорен начин от работодателя чрез прегледа на приложения сигнал с вх. № АО-21-7/07.02.2024 г. аудио/видеозапис и чрез дадените от ищеца отговори на поставените му ясни, точни и недвусмислени въпроси. Изтъква, че за работодателя е без значение кой подава сигнала. Оспорва твърдението на ищеца, че гласът сам по себе си не представлява лични данни, като изтъква, че аудио и видео записите съставляват лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на ЕП и на Съвета от 27 април 2016 г. Излага и довод, че свободата на изразяване на мнение не е безгранична и е недопустимо изразяването на мнение да е свързано с накърняване права или законни интереси на други.

Въззивният съд, след като прецени събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намира следното от **фактическа и правна страна**:

Предявен е иск с правно основание чл. 357, ал. 1, вр. чл. 358, ал. 1, т. 1, вр. чл. 188, т. 1 от КТ.

Искът е допустим – предявен е в срока по чл. 358, ал. 1, т. 1 от КТ.

Правото на работодателя да наложи на работника дисциплинарно наказание за нарушение на трудовата дисциплина се упражнява в уредено от КТ елементарно производство, чийто основни правила касаят задължението на работодателя да изслуша работника или да приеме писмените му обяснения преди налагане на дисциплинарно наказание /чл. 193 от КТ/ и да обективира волята си за налагане на конкретно дисциплинарно наказание в мотивирана писмена заповед със задължителни реквизити, представляващи минималните изисквания към нейното съдържание /чл. 195, ал. 1 от КТ/. Неспазването от работодателя на което и да е от тези основни правила на дисциплинарното производство има за последица незаконосъобразно упражняване на правото на дисциплинарно наказване, тъй като по този начин се нарушава правото на защита на наказаното лице срещу фактическите и правните съображения за налагането на дисциплинарно наказание. Това обуславя незаконосъобразност на заповедта и отмяна на наложеното с нея дисциплинарно наказание, независимо дали поведението на работника съставлява нарушение на трудовата дисциплина.

С оспорената заповед ответникът е наложил на ищеца дисциплинарно наказание „забележка“ за извършени нарушения на трудовата дисциплина, както следва: по чл. 187, ал.1, т. 10 от КТ – неизпълнение на задълженията, предвидени в чл. 126, т. 10 и т. 13 от КТ – да спазва Вътрешните правила за защита на личните данни в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ и

да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от нормативен акт, от колективен трудов договор, от трудов договор и от характера на работата, във връзка с раздел IX, т. 4 и т. 5 и раздел VII от длъжностната характеристика и чл. 11, ал. 2 и чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от Етичния кодекс на служителите в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, вр чл. 13 от Кодекса за професионална етика на лекарите в България; по чл. 187, ал.1, т. 8 от КТ - злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието, както и разпространяване на поверителни за него сведения.

В обстоятелствената част на заповедта е посочено, че д-р Д. Ю. Н. – лекар, специализант в отделение по анестезиология и интензивно лечение към УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, на дата 06.02.2024 г. /датата, от която е сигнала вх. № АО-21-7/07.02.2024 г. за видяно в социалните мрежи видео/ е публикувал в социалните мрежи видеоклип, заснет на работното му място, с пациентка, на която задава футболен въпрос. Посочено е, че това обстоятелство се потвърждава от самия д-р Д. Н. в неговите писмени обяснения с вх. № АО-21-7/21.02.2024 г. във връзка с писмена покана съгласно чл. 193, ал. 1 от КТ с изх. № АО-21-7/15.02.2024 г., и по-конкретно в отговора на въпрос № 4 от поканата /цитиран в заповедта/. Вписано е в заповедта, че дори и да не се разпознават конкретни лица чрез визуално изображение, тези лица също могат да бъдат идентифицирани при конкретни обстоятелства и публикуването на клип, който съдържа само аудио с тяхно изказване в социалните мрежи би могло да доведе до тяхното идентифициране/разпознаване, което представлява неправомерно обработване на лични данни от страна на субекта, направил и публикувал аудио/видео клипа. Посочено е, че правенето и публикуването на видеоклипове в социалните мрежи с участието на лица – пациенти, в отделение по анестезиология и интензивно лечение, където се настаняват пациенти в тежки състояния, е неморално, незаконосъобразно и в разрез с професионалната етика и етичните норми на поведение от страна на лекар, който използва униформата и репутацията си именно на лекар за развлечения в социалните мрежи, представяйки се като инфлуенсър, демонстрирайки „забавно“ поведение именно в лечебното заведение, на работното си място.

Съгласно чл.195 ал.1 КТ, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която следва да бъдат посочени нарушителят, нарушението, времето на извършването му, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага. Когато изложените мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания, заповедта отговаря на чл. 195, ал.1 КТ - нарушението на трудовата дисциплина трябва да е посочено по разбираем за работника начин; да са посочени осъществяваните от работника действия или бездействия, които са в разрез със закона или с въведените от работодателя изисквания при осъществяване на трудовата функция. За законосъобразността на наказанието от значение е текстовото индивидуализиране на нарушението /т.е. фактическото основание на дисциплинарното наказание/ чрез посочване на извършените от работника действия/бездействия в разрез със закона и/или с въведените от работодателя изисквания при осъществяване на трудовата функция, което е достатъчно за реализиране на вложената в посочената разпоредба цел.

Съдът следи служебно за спазването на установените в чл. 195, ал. 1 от КТ изисквания относно формата и съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като тази разпоредба е императивна.

Видно е от съдържанието на оспорената заповед за налагане на дисциплинарното наказание, че на ищеца са вменени нарушения на трудовата дисциплина по чл. 187, ал.1, т. 8 и по чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ.

В чл. 187, ал.1, т. 8 от КТ са уредени три отделни състава на нарушения на трудовата дисциплина – злоупотреба с доверието на работодателя, уронване на доброто име на предприятието и разпространяване на поверителни за работодателя сведения, които нарушения имат различни обективни признаци. В случая в процесната заповед е посочено общо, че е извършено нарушение по смисъла на чл. 187, ал.1 т. 8 от КТ и само е цитирано словесното съдържание на тази разпоредба, но не посочено ясно и конкретно кое от трите визири в тази разпоредба състави на нарушението е извършено чрез описаното в обстоятелствената част на заповедта поведение на наказаното лице, изразяващо се в публикуване на описания видеоклип, отразяващ разговор с пациентка, като не е посочено и какви точно поверителни за работодателя сведения са разпространени. С оглед на това съдържание на заповедта досежно вмененото като извършено нарушение по чл. 187, ал.1 т. 8 от КТ същата не удовлетворява изискването на чл. 195, ал. 1 от КТ, поради което следва да се приеме, че в тази ѝ част процесната заповед е немотивирана. Поради неспазване на формалните изисквания за издаване на заповедта по чл. 195, ал.1 от КТ не следва да се обсъжда въпроса за материалната ѝ законосъобразност в частта относно това посочено в заповедта нарушение на трудовата дисциплина.

В останалата ѝ част процесната заповед за налагане на дисциплинарното наказание – досежно вменените на ищеца нарушения по чл. 187, ал.1, т. 10 от КТ, заповедта отговаря на изискванията за мотивиране по чл. 195, ал.1 от КТ. Разпоредбата на чл. 187, ал.1, т. 10 от КТ е бланкетна – в нея е предвидено, че нарушения на трудовата дисциплина са не само изброените в предходните точки на разпоредбата, но и неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение. За да е мотивирана заповедта за вменено нарушение по тази бланкетна разпоредба е необходимо да бъде посочено кое предвидено в закона, в трудовия договор или вътрешен акт на работодателя задължение не е изпълнено от работника. В случая в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание са посочени конкретните разпоредби от вътрешните актове на работодателя -Вътрешни правила за защита на личните данни в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, от Кодекса за професионална етика на лекарите в България, както и на определените с длъжностната характеристика конкретни изисквания към упражняване на трудовата функция, които според издалия заповедта са нарушени с описаното поведение на наказаното лице. Изпълнено е изискването за фактическо описание на действията на служителя – по начин и време на извършването, както и законния текст, въз основа на който се налага наказанието. Фактическото описание на посочените

нарушения в процесната заповед удовлетворява изискванията на чл. 195, ал.1 от КТ относно нейното съдържане. За така описаните в заповедта нарушения от ищеца са били изискани писмени обяснения. Наказанието е наложено в двумесечния преклузивен срок от откриване на нарушителя, предвиден в чл. 194, ал.1 от КТ. С оглед на това процесната заповед в частта ѝ относно тези нарушения по чл. 187, ал.1, т. 10 от КТ подлежи на преценка по същество.

Не е спорно по делото, че ищецът е изготвил и публикувал в интернет пространството видеоклип. Съдържанието на този видеоклип е установено чрез приобщаването към доказателствения материал по делото на оптичен носител – „CD-R“, съдържащ 1 бр. „MP4“ файл с наименование „4236089_07_25110754281856259_646883522026736402_n.mp4“. Съдържанието на записа, съдържащ се на диска, е било предмет на изследване от вещото лице по приетото заключение на съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението по отношение на представения за изследване оптичен носител не са установени дефекти и наранявания, не са установени признаци за извършени манипулации. Файлът е с времетраене 9 секунди и съдържа цветни видео изображения със звук, без индикации за дата и час в изображението. Записът е заснет от едно устройство, което е стационарно и не променя ъгълът си на заснемане. При стартиране на файла се визуализира лице от мъжки пол с поставено диоптрични очила, облечено с тъмна дреха, с поставена тъмна шапка на главата и бяла не поставена предпазна маска. Зад заснетия се наблюдава зелена на цвят стена и светъл таван. В кадрите не са установява наличието на друго заснето лице. От началото до края на видеозаписа в кадрите се наблюдава наличието на червен надпис със съдържание „Bro woke up from anesthesia and chose violence“. Във видеото се чуват следните изкази: Мъжки глас – „Я кажи, Меси или Роналдо“; Глас на заден фон: „Мееси“; Мъжки глас: „Защо“; Глас на заден фон: „Съм, аз съм /фразата не се разбира. Вещото лице е направило извод, че заснетото на видеото лице е идентично с лицето, заснето на представената като сравнителен материал снимка от АИС-БДС на лицето Д. Ю. Н.. При разпита му в съдебно заседание вещото лице е разяснило, че в изследвания видеоклип е заснето единствено лицето Д. Н. и че същият задава въпрос на друго лице, но това друго лице не се вижда и не може да се определи дали е мъж, жена или дете.

Установено е, че публикуването на горепосочения видеоклип в личен профил на ищеца в социалните мрежи е било предмет на подадения на електронната поща на УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ сигнал, заведен с вх. № АО-21-7/07.02.2024 г. /копие от електронното писмо е приложено по делото/, който сигнал е станал повод за образуване на дисциплинарното производство срещу ищеца.

Според изложеното в процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е изготвянето и публикуването от ищеца на този видеоклип същият е нарушил:

1. Установените с Вътрешните правила за защита на личните данни в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ – чл. 3, ал. 5 от същите: „Лицата, които имат достъп до лични данни носят отговорност за осигуряване и гарантиране на регламентиран достъп до служебните помещения и опазване на носителите, съдържащи лични данни. Всяко умишлено нарушение на правилата и ограниченията за достъп до личните данни може да бъде

основание за прилагане на трудоводисциплинарни мерки....“ , във връзка с което е подписал декларация за конфиденциалност, неразкриване на информация и конфликт на интереси;

2. Установените в раздел IX от длъжностната характеристика – чл. 4: „при изпълнение на своите задължения да не разпространява информация от личен характер, която би могла да накърни личното достойнство на член на персонала или пациент; чл. 5 – „да спазва морално-етичните норми на поведение и да пази в пълна тайна факти и обстоятелства, свързани с изпълнение на служебните задължения, лечебния процес и болничната документация“;

3. Установените в Етичния кодекс на служителите в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД правила – чл. 11, ал. 2: „При изпълнение на служебните си задължения служителят следва поведение, което създава увереност у ръководителите, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверят и да разчитат на него“; чл. 26, ал. 1: „ При изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот служителят следва поведение, което не уронва престижа на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД“; чл. 26, ал.2: „Служителят не допуска на работното си място и извън него поведение, несъвместимо с добрите нрави“;

4. Установеното в чл. 13 от Кодекса за професионална етика на лекарите в България: „Всеки лекар в ежедневната си дейност се стреми да утвърждава собствената си и на съсловieto авторитет, като дори извън рамките на професионалната си дейност се въздържа от постъпки и действия, които биха уронили честта или достойнството на лекарската професия“.

Извършеното от ищеца деяние, изразяващо се в публикуване на създадения от него видеоклип с установеното съдържание, не съставлява нарушение на посочената в оспорената заповед разпоредба на чл. 3, ал. 5 от Вътрешните правила за защита на личните данни в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ - „Лицата, които имат достъп до лични данни носят отговорност за осигуряване и гарантиране на регламентиран достъп до служебните помещения и опазване на носителите, съдържащи лични данни“. Поведението на ищеца не съставлява нерегламентиран достъп до служебни помещения на ответната болница, нито нерегламентиран достъп до съдържащи лични данни носители.

Съгласно на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, „лични данни“ са всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано.

В публикувания видеоклип не се съдържат лични данни, различни от личните данни на ищеца. В клипа е заснет визуално само ищецът, но не и други лица – няма видеоизображение на друго лице. В него не се съдържат и други идентифициращи признаци на различно от ищеца лице. Чуващият се глас с думата „Мееси“, произведена в отговор на зададения от ищеца въпрос „Я кажи, Меси или Роналдо“, не позволява да се идентифицира лицето, на което принадлежи този глас. От визуализираната на клипа околна обстановка в

кадъра зад и около изображението на ищеца не се установява при заснемането на клипа ищецът да се е намирал в болнична стая, нито в присъствието на намиращ се в болничното заведение пациент. Фактът, че заснетото лице /ищецът/ е с шапка на главата /която би могла да бъде част от операционно облекло/, както и с предпазна маска за лицето, не означава непременно, че клипът е заснет в болнична обстановка – било то в болнична стая, операционна или реанимация, нито че зад кадъра с изображението на ищеца се намира пациент на болницата. Няма и данни за конкретни дата и час на заснемане на клипа, нито че същият е заснет в работното време на ищеца. Лицето, на което е зададен въпроса, не се вижда на заснетия клип и не може да се индивидуализира по никакви идентификационни белези, както е посочило и вещото лице при разпита му в съдебно заседание. Съдържанието на аудиозаписа от гласа на лицето зад кадър е такова, че изобщо не позволява да се идентифицира по никакви белези /пол, възраст и пр./. Извод, че лицето, на което ищецът задава въпроса „Меси или Роналдо“, е пациент на болницата и че клипът е заснет на работното място, не може да се направи еднозначно и от съдържанието на надписа „Bro woke up from anesthesia and chose violence“, който надпис може да се тълкува и интерпретира по различни начини. Видеоклипът не съдържа други надписи, знаци или изображения, които да го свързват с конкретното болнично заведение, пациенти на болницата или друга информация, свързана с осъществяването на медицинската дейност. Противно на отразеното в началната част на заповедта, че клипът е заснет на работното място на ищеца с пациентка, не е налице признание на ответника, съдържащо се в дадените от него писмени обяснения. В тези писмени обяснения ищецът е отговорил само, че е заснемал видео със самия себе си, докато е в униформено облекло, на което задава въпрос на трето лице на футболна тематика, но не е изложил твърдение, че е клипът е заснет на работното му място, нито че задал въпроса на футболна тематика на пациентка. С оглед на това обясненията му не съдържат признание за тези обстоятелства. Не са налице други доказателства /различни от самия запис, чието съдържание по-горе е анализирано/, които да установяват, че клипът е заснет на работното място на ищеца и той задава въпроса „Меси или Роналдо“ именно на пациент на болницата, нито са налице данни клипът да е заснет в присъствието на пациент.

Предвид гореизложеното не може да се приеме, че със заснемането на процесния видеоклип са нарушени правилата за защита на личните данни, доколкото информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано, изобщо не се съдържа в него, както не се съдържа и никаква друга медицинска информация.

С оглед на горното действието на ищеца по създаване на видеоклипа и публикуването му в социалните мрежи не нарушава установените нормативни изисквания, нито установените такива с вътрешни актове на работодателя за защита на личните данни на пациентите на ответното болнично заведение, поради което същият не е извършил визираното в оспорената заповед нарушение на чл. 3, ал. 5 от Вътрешните правила за защита на личните данни в УМБЛСМ „Н.И.Пирогов“. С оглед анализирания съдържание на процесния видеоклип не може да се приеме, че ищецът е разпространил информация от

личен характер от естество да накърни личното достойнство на пациент, респективно че е нарушил изискването да пази в тайна обстоятелства, свързани с изпълнение на служебните му задължения, лечебния процес и болничната документация, поради което не е налице и визираните в заповедта нарушения на чл. 4 и чл. 5 от раздел IX на длъжностната му характеристика. С процесния видеоклип не се разкриват факти и обстоятелства, свързани с изпълнение на служебните задължения, лечебния процес и болничната документация, следователно с него ищецът не е нарушил задължението си за конфиденциалност.

Не може да се приеме, че е налице нарушение на чл. 11, ал. 2 от Етичния кодекс на служителите в УМБАЛСМ „Пирогов“, предвиждащо при изпълнение на служебните си задължения служителят да спазва поведение, което създава увереност у ръководителите, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверят и да разчитат на него. Това е изискване за отговорно и качествено изпълнение на служебните задължения и професионална лоялност към ръководителите си във връзка с трудовата дейност. Както бе посочено по-горе, не е установено процесният видеоклип да заснет при изпълнение на служебните задължения на ищеца, като същият не е насочен към ръководител на ищеца или болницата като цяло. Деянието на ищеца не е от естество да осуети доверието на работодателя и възможността на последния да разчита на него за осъществяване на трудовите функции, за което е нает.

Поведението на ищеца, изразяващо се в заснемане и публикуване на въпросния видеоклип, не е от естество и да урони престижа на лечебното заведение, в което работи, по изложените по-горе съображения. Съдържанието на клипа не касае извършваната от работодателя дейност по предоставяне на медицински услуги, нито е налице засягане правата на потребителите на такива услуги или опасност от засягането им. С оглед на това следва да се приеме, че нарушение на чл. 26, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ не е осъществено от ищеца.

Съвместимостта на поведението на работника или служителя с добрите нрави като изискване съгласно Етичния кодекс на служителите и Кодекса за професионална етика на лекарите следва да се преценява не абстрактно, а с оглед трудовата функция на работника и професионалния му статус. Извършването на извънтрудови занимания, дейности и хобита е въпрос на свободен личен избор, който може да бъде ограничаван само ако упражняването им се отразява на адекватното и качествено изпълнение на професията и/или засяга интересите на работодателя и правата и интересите на други лица. В случая няма установена с акт на работодателя забрана за служителите на болничното заведение да поддържат лични профили в социалните мрежи. Същевременно установеното съдържание на извършената от ищеца публикация в личния му профил не е свързано с осъществяваната от ищеца медицинска дейност, не е насочено към работодателя, като предвид липсата на съдържащи се в него каквото и да било информация за различно от ищеца лице, то невъзможен е извод, че същият засяга права или интереси на пациенти на болницата или други потребители на медицински услуги. Изготвянето и публикуването на процесния видеоклип може да се приеме като израз на желанието на ищеца за публична изява посредством модерните в

днешно време средства за социална комуникация, която публикация би била интересна и забавна за потребителите на социалните мрежи - съобразно субективните му представи, възприятия и неговата възраст. Публикуваният от ищеца видеозапис по съдържанието си не е от такъв характер, че да засегне или увреди интереса на работодателя, престижа на лекарската професия или авторитета на лекарското съсловие, нито засяга лични права на пациенти на болничното заведение. С оглед на това поведението на ищеца не може да се квалифицира като нарушаване на трудовата дисциплина.

С оглед на гореизложеното наложено на ищеца с оспорената заповед дисциплинарно наказание „забележка“ е незаконосъобразно.

Поради съвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на делото в настоящата инстанция и направеното искане на пълномощника на въззиваемия адв. Н. Д. следва да се присъди адвокатско възнаграждение за оказана му безплатна правна помощ при условията на чл. 38 от ЗА, което съдът определя на 255,65 евро /= 500 лв./

По изложените съображения Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 18267 от 10.10.2024 г. по гр.д. № 20435/2024 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина „Н.И.Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786, да заплати на адв. Н. Д. Д. от САК , с № 180076010, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, сумата 255,65 евро – възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на Д. Ю. Н. във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____